

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 148.598 van 6 september 2005
in de zaak A. 137.253/XIV-15.298.**

In zake : XXX
 die woonplaats kiest bij
 advocaat R. GIELEN,
 kantoor houdende te 2460 KASTERLEE,
 Isschot 20

 tegen :

 de Belgische Staat, vertegenwoordigd door :
 de minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Marokkaanse nationaliteit, op 27 mei 2003 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 8 april 2003 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf, met toepassing van artikel 9, derde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, niet-ontvankelijk wordt verklaard, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 29 april 2003;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gelet op artikel 7 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het voorlopig advies opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 7, §2 van het hoger genoemde koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dit voorlopig advies aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 7 april 2005 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 25 mei 2005;

Gehoord het verslag van staatsraad C. ADAMS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. GIELEN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende dat de verzoekende partij met betrekking tot de tweede voorwaarde aanvoert wat volgt:

“(…)

Een bevel om binnen vijf dagen het grondgebied te verlaten is een dwingende maatregel die ontegensprekelijk ernstige schade toebrengt zowel aan het gezin van verzoekster met drie minderjarige kinderen als aan haarzelf. Het is bovendien een onredelijke maatregel nu dit bevel gegeven werd op 29 april 2003 juist vóór het verlengd weekend en verzoekster nergens terecht kon voor rechtshulp om vooralsnog een langere termijn naar redelijkheid te verkrijgen.

De omstreden beslissing vormt een inmenging in de uitoefening van het recht op het privé-leven (art. 8 EVRM), aangezien verzoekster recht heeft op daadwerkelijke rechtshulp (art. 13 EVRM), die niet anders kan zijn dan de vordering tot schorsing en vernietiging van dit bevel dat vermoedelijk onterecht werd betekend.

Het overigens terugzenden van verzoekster naar haar land van herkomst nadat zij meer dan 9 jaar in België heeft verbleven, kan haar ongetwijfeld een moeilijk te herstellen ernstig nadeel toebrengen.

Verzoekster wil bovendien in de mogelijkheid zijn de verloren documenten, waarvan ze de duplicaten heeft aangevraagd, te kunnen overleggen zodat ze kan aantonen dat het bevel om het grondgebied te verlaten, voorbarig is uitgebracht en geen rekening gehouden werd met de volledige argumentatie zodat zij hoopt dankzij een schorsing van het bevel, de uitvoering ervan nog te kunnen vrijdelen van zodra de duplicaten kunnen overgelegd worden.

Door de bestreden beslissing te schorsen, wordt geen schade aangebracht noch aan de openbare orde, noch aan de veiligheid.

Verzoekster zit voor het ogenblik in een vluchthuis met haar kinderen (stuk 17) en kan de kinderen onmogelijk meenemen.

Dat verzoekster voor elke mondeling verhoor de Arabische taal, meer specifiek het ‘Berbers’ kiest

Dat zoals hiervoor wordt betoogd, de feiten en de argumenten door verzoekster worden gestaafd met de volgende zeventien genummerde en gebundelde stukken, waarvan de inventaris hieronder wordt opgegeven.”;

2.2. Overwegende dat luidens artikel 3, 5/ van het eerder genoemd koninklijk besluit van 9 juli 2000 de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de feiten

moet bevatten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen; dat de verzoekende partij zich niet mag beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar integendeel zeer concrete gegevens moet aanvoeren waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of kan ondergaan, zodat de Raad van State met voldoende precisie kan nagaan of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is, en het voor de tegenpartijen mogelijk is om zich met kennis van zaken tegen de door de verzoekende partij aangehaalde feiten en argumenten te verdedigen; dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift tot schorsing duidelijk en concreet dient aan te geven welk moeilijk te herstellen ernstig nadeel zij ondergaat of dreigt te ondergaan;

Overwegende dat het feit dat het bevel werd gegeven vóór een verlengd weekend niet relevant is, nu de verzoekende partij erin is geslaagd om via een raadsman tijdig een verzoekschrift tot schorsing en nietigverklaring in te dienen; dat het betoog dat de schorsing van het bestreden bevel geen schade zou toebrengen aan de openbare orde, noch aan de veiligheid geen verband houdt met het persoonlijke nadeel dat de verzoekende partij zou lijden doch met de mogelijke gevolgen van een eventueel schorsingsarrest; dat de uiteenzetting over het feit dat de verzoekende partij zich samen met haar kinderen in een vluchthuis bevindt en deze niet kan meenemen, te algemeen en te summier is en derhalve niet beantwoordt aan de vereiste van voldoende precisie om de Raad van State toe te laten na te gaan of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is; dat de verzoekende partij met geen enkel concreet element aannemelijk maakt dat ook daadwerkelijk zal worden overgegaan tot een onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bevel;

Overwegende dat de verzoekende partij aldus geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel, dat wordt veroorzaakt door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, aannemelijk maakt; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zes september tweeduizend en vijf, door :

de HH. C. ADAMS,

M. MILOJKOWIC,

De griffier,

M. MILOJKOWIC.

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
griffier.

De voorzitter,

C. ADAMS.